

Fremsat den {FREMSAT} af {AF}

Forslag

til

Lov om ændring af lov om CO₂-kvoter¹⁾

§ 1

I lov nr. 493 af 9. juni 2004 om CO₂-kvoter foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Loven har til formål at fremme en reduktion af udledningen af drivhusgassen CO₂ og andre drivhusgasser på en omkostningseffektiv måde gennem et system med omsættelige kvoter og kreditter.«

2. § 2 affattes således:

»§ 2. I denne lov forstås ved følgende:

- 1) *Biomasse*: Brændsler, som efter bilag 1 har en CO₂-udledningsfaktor på nul, samt tilsvarende brændsler af biologisk oprindelse, lossepladsgas, slam og lignende.
  - 2) *CDM-land*: Et land, som har ratificeret Kyoto-protokollen, og som ikke er nævnt i bilag B til protokollen og dermed efter denne ikke har kvantitative reduktionsforpligtelser.
  - 3) *CDM-kredit*: En CDM-kredit er et tilgodehavende på et antal CO₂-ækvivalenter, som er udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 12 og beslutninger vedtaget i henhold til FN's klimakonvention eller Kyoto-protokollen. Betegnes i ændringsdirektivet som CER.
  - 4) *CO₂-ækvivalent*: En mængde drivhusgas, der har samme effekt på den globale opvarmning som en ton CO₂, set over en given periode.
  - 5) *Driftsleder*: Den juridiske eller fysiske person, der ejer en produktionsenhed eller driver produktionsenheden for egen regning.
  - 6) *Drivhusgasser*: Kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), lattergas (N₂O), hydrofluorcarboner (HFC), perfluorcarboner (PFC) og svovlhexafluorid (SF₆).
  - 7) *Emissionsfaktor*: Udledning af CO₂ pr. brændselsenhed pr. ton af en vare eller lignende i forbindelse med aktiviteter omfattet af loven.
  - 8) *Executive Board*: Det af FN under Kyoto-protokollen nedsatte organ til godkendelse af CDM-kreditter.
  - 9) *FN's Klimakonvention*: De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer af 9. maj 1992 (UNFCCC).
  - 10) *Fossile brændsler*: Brændsler, der er udvundet fra - eller fremstillet på basis af – fossilt, ikke fornybart organisk materiale, herunder kul, koks, naturgas, raffinaderigas, mineralolieprodukter, tørv og brunkul.
- 1) Denne lov gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, for så vidt angår Kyoto-protokollens projektmechanismer, jf. EF-Tidende 2004, nr. L..., side ...[foreligger endnu ikke]

- 11) *Fossil kapacitet*: El- eller varmekapaciteten på en produktionsenhed ved anvendelse af fossile brændsler. Anvendes både fossile og andre brændsler, bestemmes den fossile kapacitet pro rata.
- 12) *Fossil elproduktion*: Den del af en elproduktion, der tilvejebringes ved anvendelse af fossile brændsler. Anvendes både fossile og andre brændsler, bestemmes den fossile elproduktion pro rata.
- 13) *I drift*: En produktionsenhed eller en del heraf anses at være i drift den 1. i måneden efter det tidspunkt, hvor der første gang finder en CO₂-udledning sted fra denne. Produktionsenheder eller en del heraf, som første gang udleder CO₂ efter den 31. marts 2004, anses dog først at være i drift den 1. i måneden efter det tidspunkt, hvor der første gang i forbindelse med produktion finder en CO₂-udledning sted fra denne.
- 14) *Indfyret effekt*: Den maksimale indfyrede brændselsmængde i MW eller MJ/s, som kan tilføres et anlæg.
- 15) *Investorland*: Det land, der investerer i et projekt til generering af CDM- eller JI-kreditter, eller det land, hvor investor i et projekt til generering af CDM- eller JI-kreditter er hjemmehørende.
- 16) *Ji-land*: Et land, som har ratificeret Kyoto-protokollen, og som er nævnt i bilag B til protokollen og derfor efter denne har kvantitative reduktionsforpligtelser.
- 17) *Ji-kredit*: En JI-kredit er et tilgodehavende på et antal CO₂-ækvivalenter, som er udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6 og beslutninger vedtaget i henhold til FN's klimakonvention eller Kyoto-protokollen. Betegnes i ændringsdirektivet som ERU.
- 18) *Kapacitet*: Den maksimale produktionsevne pr. tidsenhed, jf. §§ 5-8.
- 19) *Kyoto-protokollen*: Klimaaf-talen under Klimakonventionen, vedtaget 11. december 1997, med tilhørende fortolkningsbidrag vedtaget under partskonferencer.
- 20) *Kvote*: Bevis for retten til at udlede et ton CO₂ i en nærmere angivet periode.
- 21) *Kvotedirektivet*: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61EF.
- 22) *Ministeren*: Økonomi- og erhvervsministeren.
- 23) *Produktionsenhed*: En teknisk enhed, der består af et eller flere anlæg, beliggende på samme lokalitet, hvorfra der udføres de af loven omfattede aktiviteter.
- 24) *Produktionsrate*: Faktisk produktion pr. tidsenhed, f.eks. ton pr. time, m³ eller lignende.
- 25) *Procesudledning*: Udledninger af CO₂, som ikke er brændselsrelaterede, og som opstår som et resultat af tilsigtede eller utilsigtede reaktioner mellem materialer eller gennem deres omdannelse i en proces.
- 26) *Supervisory Committee*: Det organ under Kyoto-protokollen, som FN nedsætter til godkendelse af JI-kreditter.
- 27) *Værtsland*: Det land, hvor et projekt til generering af CDM- eller JI-kreditter gennemføres.
- 28) *Ændringsdirektivet*: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, for så vidt angår Kyoto-protokollens projektmekanismer.«
- 3. § 3, stk. 3 og 4** ophæves, og i stedet indsættes:
- »Stk. 3. Hvis flere driftsledere på samme lokalitet i et samarbejde driver flere anlæg, som har en tæt driftsmæssig eller fysisk sammenhæng, kan økonomi- og erhvervsministeren beslutte, at disse anlæg anses for at udgøre én produktionsenhed.
- Stk. 4. Hvis flere fysiske eller juridiske personer på samme lokalitet i et samarbejde driver flere anlæg, som har en tæt driftsmæssig eller fysisk sammenhæng, kan økonomi- og erhvervsministeren beslutte, at disse anlæg anses for at udgøre én produktionsenhed.
- Stk. 5. Hvis en produktionsenhed bringes ned under lovens kapacitetsgrænser efter §§ 5-8, kan ministeren beslutte, at produktionsenheden fortsat skal være omfattet af loven.
- Stk. 6. Ministeren kan pålægge driftsledere for anlæg nævnt i stk. 3, driftsledere for andre produktionsenheder med flere driftsledere og fysiske og juridiske personer nævnt i stk. 4, at udpege én fuldmægtig, som på deres vegne varetager opgaverne i henhold til denne lov. Driftslederne og de i stk. 4 nævnte personer hæfter solidarisk for de økonomiske forpligtelser og andre forpligtelser, som følger af denne lov.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 7 og 8.

4. I § 4 indsættes efter stk. 1:

»Stk. 2. Såfremt det fossile brændselsforbrug på en produktionsenhed omfattet af loven udgør mindre end 1 pct. af produktionsenhedens samlede brændselsforbrug, kan økonomi- og erhvervsministeren beslutte, at der ses bort fra det fossile brændselsforbrug ved vurdering af produktionsenhedens forhold efter loven. Ministeren kan stille vilkår om, hvorledes brændselsforbruget skal dokumenteres, og kan træffe afgørelse om, at beslutning efter denne bestemmelse, skal have

virkning fra den 1. januar 2005.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

5. § 13, stk. 1, affattes således:

»Enhver kvote skal kunne identificeres entydigt og kan kun anvendes til dækning af udledninger af CO₂ fra en produktionsenhed i den periode, for hvilken den er tildelt.«

6. I § 19, stk. 1, ændres »stk. 3-7« til: »stk. 3-8«.

7. I § 19, stk. 4, indsættes efter »pr. installeret«: »fossil«.

8. § 19, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Ved en større udvidelse efter denne bestemmelse forstås:

1) For produktionsenheder omfattet af stk. 3, 4 og 6 en udvidelse af kapaciteten på mindst 10 MW indfyret effekt eller en forøgelse af den indfyrede kapacitet med mindst 20 pct. i forbindelse med etablering af kraft-varme-produktion.

2) For produktionsenheder omfattet af stk. 5 en udvidelse på mere end 10 pct. af den før udvidelsen installerede produktionskapacitet.«

9. I § 19 indsættes som *stk. 8*:

»Stk. 8. Kvote tildeling efter stk. 3-7 er betinget af, at produktionsenheden helt eller delvist anvender et fossilt brændsel, for hvis udledning driftslederen skal anvise kvoter til annullering efter § 26. Såfremt der kun delvist anvendes fossilt brændsel, reduceres kvote tildelingen forholdsmæssigt.«

10. Efter § 21 indsættes før tekstoverskriften »*Force majeure*«:

»Kreditter opnået gennem projekter

§ 21 a. CDM-kreditter og JI-kreditter kan anvendes til opfyldelse af forpligtelsen i § 26, stk. 1 eller 2, såfremt disse opfylder de betingelser herfor, som er angivet i denne lov.

Stk. 2. CDM- og JI-projekter, som udføres for at reducere drivhusgasudledninger med henblik på at opnå CDM- og JI-kreditter, må kun igangsættes og gennemføres af juridiske eller fysiske personer hjemmehørende i Danmark efter tilladelse fra miljøministeren eller fra den kompetente myndighed i et EU-land, som ikke er værtsland for projektet, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Projekter, som påtænkes udført i Danmark til opnåelse af JI-kreditter, må kun igangsættes og gennemføres efter godkendelse af miljøministeren.

Stk. 4. Ansøgning om tilladelse efter stk. 2 og 3 fra miljøministeren, sker ved indsendelse af ansøgning herom bilagt nødvendig dokumentation for projektet og ansøgerens kvalifikationer.

Stk. 5. Ansøgning om tilladelse til udførelse af projekter i Danmark kan imødekommes, såfremt projektet skønnes at være i overensstemmelse med dansk klimastrategi og udføres af en fysisk eller juridisk person, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

Stk. 6. JI-projekter, der direkte eller indirekte begrænser drivhusgasudledninger fra produktionsenheder omfattet af denne lov, kan ikke opnå tilladelse efter stk. 3.

Stk. 7. Tilladelse efter stk. 2 og 3 kan ikke gives, såfremt projektet skønnes at være i strid med dansk lovgivning, EU-retten eller internationale forpligtelser, herunder retningslinjer, fremgangsmåder og procedurer vedtaget i henhold til FN's Klimakonvention og Kyoto-protokollen. Tilladelse kan endvidere ikke gives, såfremt miljøministeren finder, at ansøgeren ikke kan anses for at være kvalificeret til at gennemføre opgaven.

Stk. 8. Tilladelse til vandkraftanlæg over 20 MW kan ikke gives, såfremt miljøministeren skønner, at projektet er i strid med en miljømæssig forsvarlig eller bæredygtig udvikling for værtslandet.

Stk. 9. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for tilladelser efter denne bestemmelse, herunder regler om de oplysninger ansøgningen skal indeholde, tidsfrister for indsendelse heraf, samt at ansøgning skal ske i en bestemt form.«

11. § 24 affattes således:

»**§ 24.** Miljøministeren etablerer et elektronisk register, som skal indeholde oplysninger om tildeling, beholdning, overdragelse og annullering af kvoter efter denne lov. Registret indeholder endvidere CDM- og JI-kreditter, som indehavere heraf ønsker indsat i dette.

Stk. 2. Enhver fysisk eller juridisk person har adgang til at få oprettet konti i registret til brug for registrering af kvoter eller kreditter.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som indeholdes i registret, om den nærmere indretning af dette, om registrets opgaver og udførelsen heraf, herunder om samarbejdet med andre registre, om driften af registret, om anvisning af kvoter til annullering efter § 13, stk. 3, samt om offentlighedens adgang til oplysninger i registret.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om betaling af gebyr for registrets kontohavere. Miljøministeren fastsætter endvidere regler om gebyrer til dækning af omkostninger ved tildeling af tilladelser efter § 21 a, stk. 2 og 3 og i forbindelse med godkendelser efter § 26 a, stk. 1.«

12. § 25 affattes således:

»§ 25. Ethvert køb eller salg af en kvote eller en kredit indsat i registret skal indberettes til miljøministeren og registreres af denne, jf. stk. 4.

Stk. 2. Det er en forudsætning for handel efter stk. 1, at både køber og sælger har en konto i det danske register eller i et tilsvarende register oprettet i en anden stat. Enhver med konto i registret kan forlange, at miljøministeren annullerer kvoter eller kreditter, som den pågældende råder over.

Stk. 3. Indberetningen efter stk. 1 skal indeholde en entydig identifikation af køber og sælger samt af de omsatte kvoter eller kreditter.

Stk. 4. Miljøministeren afgør, om indberetningen udgør et tilstrækkeligt grundlag for registrering af handelen. Finder miljøministeren, at dette ikke er tilfældet, afvises registrering af handelen.«

13. I § 26, stk. 1, indsættes efter »produktionsenheden«: », jf. dog § 26 a«.

14. I § 26, stk. 2, indsættes efter »tidligere år«: », jf. dog § 26 a«.

15. I § 26, stk. 3, ændres »stk. 1 og 2,« til: »stk. 1 eller 2,«.

16. Efter § 26 indsættes som ny bestemmelse:

»§ 26 a. CDM- og JI-kreditter, som er indsat i det danske kvoteregister, kan efter godkendelse fra miljøministeren anvendes til opfyldelse af forpligtelsen i § 26, stk. 1 eller 2.

Stk. 2. Godkendelse efter stk. 1 gives, med mindre dette skønnes at være i strid med stk. 3-6, dansk lovgivning i øvrigt, herunder fastsatte grænser for anvendelse af kreditter, EU-retten eller internationale forpligtelser.

Stk. 3. Anvendelse af JI-kreditter til opfyldelse af forpligtelsen efter § 26, stk. 1 eller 2, kan først ske efter den 1. januar 2008.

Stk. 4. CDM- og JI-kreditter fra nukleare anlæg og fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug kan ikke anvendes til opfyldelse af forpligtelsen efter § 26, stk. 1 eller 2.

Stk. 5. Kreditter fra vandkraftanlæg over 20 MW kan ikke anvendes, såfremt miljøministeren skønner, at projektet er i strid med en miljømæssig forsvarlig eller bæredygtig udvikling for værtslandet.

Stk. 6. Godkendelse efter stk. 2 er betinget af, at alle rettigheder over kreditten samtidigt med godkendelsen overdrages til miljøministeren.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for godkendelse efter stk. 1, herunder om de oplysninger, som ansøgningen skal indeholde, om tidsfrister for indsendelse heraf samt at ansøgning skal ske i en bestemt form.«

17. § 30 affattes således:

»§ 30. En driftsleder, hvis produktionsenhed er omfattet af loven skal årligt senest den 31. marts rapportere verificerede CO₂-udledninger for det foregående år fra produktionsenheder, som denne er ansvarlig for, til økonomi- og erhvervsministeren og til det i § 24 nævnte register.

Stk. 2. Rapporteringen til økonomi- og erhvervsministeren skal omfatte følgende oplysninger for hver produktionsenhed:

1) Identifikationsdata for produktionsenheden.

2) Aktivitetsdata, emissionsfaktorer, oxidationsfaktorer, samlede udledninger og usikkerhed for opgørelsen for hver af de af loven omfattede aktiviteter, der udføres på produktionsenheden.

Stk. 3. En driftsleder, hvis udledninger af CO₂ for det foregående år ikke er verificeret og rapporteret efter stk. 1 senest 31. marts, kan ikke omsætte kvoter eller kreditter gennem det i § 24 nævnte register, førend forholdet er bragt i orden.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om rapporteringen efter stk. 1 og 2.

Stk. 5. Ministeren meddeler senest den 20. april hvert år miljøministeren ændringer til de af driftslederen anmeldte udledninger efter stk. 1, samt eventuelle oplysninger om driftsledere, der ikke har rapporteret udledninger, jf. stk. 3.

Stk. 6. Økonomi- og erhvervsministeren og miljøministeren kan videregive de indrapporterede oplysninger til en anden offentlig myndighed med de begrænsninger, der følger af lovgivningen«

18. § 31, stk. 1, affattes således:

»Såfremt en driftsleder ikke har overholdt sin forpligtelse efter § 26, stk. 1 eller 2, pålægger økonomi- og erhvervsministeren driftslederen at betale en afgift til statskassen. Afgiften udgør et beløb svarende til 100 EURO for hver ton CO₂, som er udledt uden anvisning af kvoter eller kreditter til annullering, jf. § 26, stk. 1 og 2 og § 26 a. For overskridelser i årene 2005, 2006 og 2007 udgør afgiften dog et beløb svarende til 40 EURO pr. ton.«

19. § 31, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Afgiftsbetalingen efter stk. 1 fritager ikke driftslederen for forpligtelsen til at returnere en kvote- eller kreditmængde svarende til de overskridende udledninger til miljøministeren senest den 30. april det efterfølgende kalenderår.«

20. I § 32 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Til brug ved administrationen af denne lov kan økonomi- og erhvervsministeren indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder, herunder i elektronisk form.«

21. I § 33 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Ubetalte beløb efter denne bestemmelse kan inddrives på samme måde som angivet i § 31, stk. 7 og 8.«

22. I § 35, *stk. 1*, indsættes efter »§§ 13«: », 21 a«.

23. Efter § 38 indsættes:

»§ 38 a. Miljøministeren offentliggør oplysninger om projekter omfattet af § 21 a, som Danmark deltager i eller tillader andre at deltage i.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren offentliggør rapporter efter § 30 om produktionsenheders udledninger.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2005.

Stk. 2. Henvendelser eller ansøgninger modtaget inden [fremsættelsesdato] behandles efter de hidtil gældende regler, jf. dog § 4, stk. 2.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund

Med FN's Klimakonvention fra 1992 har størsteparten af verdens lande forpligtet sig til at arbejde for at stabilisere atmosfærens indhold af drivhusgasser på et niveau, som kan forhindre farlig menneskeskabt indvirkning på klimasystemet. Kyoto-protokollen fastlægger bindende reduktionsmål for de industrialiserede landes udledninger af drivhusgasser. Samlet skal EU-15 reducere den gennemsnitlige årlige udledning i perioden 2008-2012 med 8 pct. i forhold til basisåret 1990. I den efterfølgende "byrdefordelingsaftale" i EU har Danmark forpligtet sig til at reducere sin udledning af drivhusgasser med 21 pct.

Som et fælles instrument til at nå denne reduktion er der i EU med kvotedirektivet skabt et system, hvor energiintensive virksomheder tildeles forpligtelser og udledningsrettigheder, der kan handles. Kvotedirektivet er i Danmark implementeret med lov om CO₂-kvoter.

Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget et direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasudledninger i Fællesskabet, for så vidt angår Kyoto-protokollens projektmechanismer, i det følgende betegnet ændringsdirektiv. Ændringsdirektivet har til formål at koble drivhusgaskreditter opnået igennem Kyoto-protokollens projektbaserede mekanismer, til EU's ordning for handel med CO₂ kvoter. Dette sker ved anerkendelsen af, at virksomhedernes kreditter fra drivhusgasreducerende projekter gennemført i andre lande kan anvendes til opfyldelse af de omfattede virksomheders forpligtelser i forhold til kvoteordningen. De projektbaserede mekanismer er JI-projekter, som er udledningsreducerende projekter i andre lande med reduktionsforpligtelser, f.eks. landene i Østeuropa, og CDM-projekter som er projekter i lande, der har ratificeret Kyoto-protokollen, men som ikke har nogen kvantitativ reduktionsforpligtelse, typisk ulande. Det er kun kreditter fra gennemførelse af konkrete udledningsreducerende projekter, der kan bruges under ordningen. Direktivet åbner ikke mulighed for, at den såkaldte "varme luft" kan anvendes under kvoteordningen.

Lovforslaget er en implementering af ændringsdirektivet i Danmark. Det vil give de danske virksomheder der er omfattet af lov om CO₂-kvoter mulighed for at anvende projektkreditter til opfyldelse af virksomhedernes forpligtelser i forhold til lov om CO₂-kvoter. Direktivet fastlægger, at der fra 2008 skal fastlægges et nationalt loft for produktionsenhedernes anvendelse af projektkreditter under kvoteordningen. Loftet skal ifølge direktivet bidrage til at opfylde Marrakech-aftalernes bestemmelser om, at mekanismerne bør være et supplement til hjemlige foranstaltninger. Der vil

derfor i forbindelse med fastlæggelsen af kvotetildelingen for perioden 2008-12 blive fastsat et loft for anvendelse af projektkreditter.

Gennemførelsen af ændringsdirektivet vil reducere EU's samlede omkostninger for at leve op til Kyoto-protokollen. Samtidig er projektmekanismerne med til at overføre avanceret miljøteknologi til lande, der har brug for investeringer og udvikling. Det er et vigtigt element i en langsigtet global klimaindsats.

Lovforslaget er i overensstemmelse med regeringens klimastrategi, hvorefter klimaindsatsen skal gennemføres på den mest omkostningseffektive måde. Projektmekanismerne tager højde for, at klimaforandringer er et globalt anliggende, og reduktionerne i drivhusgasudledningerne bliver foretaget, hvor der er billigst reduktionspotentiale.

For kvoteomfattede danske virksomheder giver lovforslaget mulighed for at opfylde forpligtelsen med færre omkostninger og for at udvikle nye forretningsmuligheder gennem teknologioverførsel i andre lande.

På en række områder har staten en betydelig ekspertise gennem tilstedeværelse i og samarbejde med værtslande om etablering af miljø-, energi- og udviklingsprojekter. Regeringen har derfor afsat 1,13 mia. kr. i årene 2003 - 2008 til indkøb af CO₂-kreditter fra JI- og CDM-projekter. De kreditter, der erhverves på denne måde, vil bidrage direkte til opfyldelse af Danmarks reduktionsforpligtelse i 2008-2012 og vil ikke påvirke kvotehandelssystemet.

Lovforslagets bestemmelser vedrørende godkendelse af projekter og anvendelse af projektkreditter under kvoteordningen vil blive administreret af miljøministeren. idet Miljøministeriet i forvejen har ansvaret for indkøb af en stor del af de statslige kreditter på området og desuden har det overordnede ansvar for den danske klimastrategi.

2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget giver virksomhederne mulighed for at benytte projektkreditter fra gennemførelse af konkrete projekter til reduktion af drivhusgasser i andre lande i opfyldelsen af forpligtelser efter lov om CO₂-kvoter. Projekterne er ikke begrænset til reduktion af CO₂, men omfatter alle drivhusgasser. Lovforslaget fastlægger en procedure for, hvordan projektkreditter kan anvendes i kvoteordningen.

Kreditter fra de såkaldte CDM-projekter kan anvendes i EU's kvotesystem allerede fra 2005. Kreditter fra JI - projekter kan først anvendes fra 2008.

Anvendelsen af en kredit kræver en godkendelse af miljøministeren, der skal sikre, at kreditterne er i overensstemmelse med national lovgivning og EU-retten. Kreditter fra nukleare anlæg, fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug kan ikke anvendes til at opfylde virksomhedernes forpligtelser. Kreditter baseret på projekter vedr. vandkraftanlæg over 20 MW vil kun blive godkendt, hvis projektet vurderes at leve op til internationale standarder. Disse begrænsninger følger direkte af ændringsdirektivet.

Lovforslaget fastlægger også en godkendelses procedure for danske aktørers deltagelse i JI- og CDM projekter. For at kunne deltage i eller iværksætte projektaktiviteter skal danske virksomheder have en tilladelse hertil fra miljøministeren. Dette godkendelseskrav gælder, uanset om kreditter fra projektet skal anvendes i kvotesystemer eller ej. Dette skal ses i lyset af, at den danske stat forbliver ansvarlig for Danmarks internationale klimaforpligtelser og skal sikre, at dansk deltagelse i projektaktiviteter overholder Klimakonventionens regler. Godkendelsen er et krav i ændringsdirektivet.

Lovforslaget giver hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelse af projekter i en bekendtgørelse.

Ligeledes kræver det miljøministerens godkendelse, hvis virksomheder fra andre lande vil gennemføre et projekt i Danmark. Lovforslaget fastslår, at der ikke må gennemføres JI projekter i Danmark, der direkte eller indirekte påvirker udledningen fra produktionsanlæg, der er omfattet af kvoteloven.

Herudover indeholder lovforslaget en række mindre væsentlige ændringer, som følge af konsekvenser af ændringsdirektivet. Det drejer sig bl.a. om ændringer, der sikrer, at registeret tillige skal kunne modtage kreditter og om indførelse af en række nye definitioner i lovens § 2.

Endelig indeholder lovforslaget enkelte ændringer af mere teknisk karakter af den gældende kvotelov. Det drejer sig bl.a. om en mere hensigtsmæssig afgrænsning af begrebet produktionsenhed, om indførelse af en bagatelgrænse for anlæg, som omfattet af loven, om en præcisering af adgangen til at modtage kvoter til nye anlæg og om konsekvensrettelser som følge af, at Europa-Kommissionen nu har udstedt en bindende forordning om kvotelovens register.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, amtskommuner og kommuner

Det følger af ændringsdirektivet og hermed af lovforslaget, at statslige myndigheder skal varetage en række administrative opgaver.

I henhold til forslagets § 21 a vil det kræve en tilladelse fra miljøministeren, hvis en dansk juridisk eller fysisk person ønsker at gennemføre et JI- eller CDM-projekt i udlandet, eller hvis en udenlandsk juridisk eller fysisk person ønsker at gennemføre et JI-projekt i Danmark. Godkendelse fra den kompetente myndighed i et andet EU-land, som ikke må være værtsland, vil også være tilstrækkeligt. Baggrunden herfor er den, at EU har en fælles kvoteordning for virksomheder, og det bør derfor være tilstrækkeligt, hvis en virksomheds igangsættelse af et projekt er godkendt i et EU-land. Det er det godkendende land, der påtager sig forpligtelserne efter direktivet til at sikre overholdelse af nationale og internationale retsregler mv.

Inden tilladelsen kan gives, skal miljøministeren vurdere det planlagte projekt med henblik på at sikre, at projektet ikke er i strid med dansk lovgivning, herunder gældende EU-ret, og ikke strider mod Danmarks internationale forpligtelser. Endvidere skal ministeren vurdere, om ansøgeren har den nødvendige økonomiske og tekniske kapacitet til at gennemføre projektet.

Miljøministerens afgørelse om, hvorvidt der kan gives tilladelse, vil kræve en vis sagsbehandling i Miljøministeriet. Gebyrets præcise størrelse vil blive fastlagt når godkendelsesprocedurens omfang og karakter er afklaret i samarbejde med de øvrige EU-lande. Gebyret forventes at kunne finansiere 2-4 årsværk, som vil blive placeret i Miljøministeriet.

De administrative omkostninger ved lovens ydelser foreslås dækket ved gebyr fra de virksomheder m.m. der benytter sig af muligheden for at gennemføre JI- eller CDM-projekter, samt de virksomheder der ønsker at anvende JI- og CDM-kreditter til dækning af deres forpligtelser.

Samfundsøkonomisk vil det være en fordel, at den del af den danske klimaindsats der gennemføres under kvoteordningen kan gennemføres til lavere omkostninger. Gennemførelsen af ændringsdirektivet på europæisk plan vil føre til lavere kvotepriser på markedet for europæiske CO₂-kvoter, idet en del af efterspørgslen vil blive dækket af JI- og CDM-kreditter. De lavere kvotepriser vil reducere de samlede samfundsøkonomiske omkostninger ved opfyldelsen af den danske klimaforpligtelse.

Lovforslaget har hverken økonomiske eller administrative konsekvenser for amtskommuner og kommuner. I det omfang kommunalt eller amtskommunalt ejede virksomheder benytter muligheden for at gennemføre JI- eller CDM-projekter, eller anvende kreditter, vil ordningen dog medføre såvel økonomiske som administrative konsekvenser for disse parallelt med de øvrige berørte virksomheder, som beskrevet under punkt 4.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vil give mulighed for omkostningsreduktioner, for de virksomheder der er omfattet af lov om CO₂-kvoter, da gennemførelsen af ændringsdirektivet på europæisk plan forventes at ville føre til lavere kvotepriser på markedet for europæiske CO₂-kvoter, idet en del af efterspørgslen vil blive dækket af JI- og CDM-kreditter. De lavere kvotepriser vil være til gavn for alle de kvoteomfattede virksomheder i Danmark.

Godkendelse af projekter i andre lande vil kræve en godkendelse fra miljøministeren. Der vil blive opkrævet gebyr for denne godkendelse.

Selv om det vil være forbundet med administrative omkostninger for virksomhederne at udnytte muligheden for brug af projektkreditter, vil forslaget samlet set kun kunne føre til reducerede udgifter for den enkelte virksomhed. Da det er helt frivilligt for virksomhederne at udnytte muligheden, vil de kun gøre det, når det ud fra en samlet økonomisk vurdering er en fordel for virksomheden.

5. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget vil øge omkostningseffektiviteten i den danske klimaindsats, men vil ikke påvirke den miljømæssige effekt for så vidt angår drivhusgasser. Det har nemlig for klimaet ikke nogen betydning, om der reduceres i udledningen i Danmark eller i andre lande.

6. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører EU's direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasudledninger i Fællesskabet, for så vidt angår Kyoto-protokollens projektmekanismer. [direktivets endelige nummerering mv. mangler].

Europa-Kommissionen skal underrettes om gennemførelsen af direktivet.

7. Høring

Lovforslaget er den 5. november 2004 sendt i høring til følgende:

Affald Danmark

Amerada Hess Aps.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

Brancheforeningen for Biogas

Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme

Bureau Veritas Quality International, BVQI

CO-Industri

DANAK

Dansk Energi

Dansk Erhvervsgartnerforening

Dansk Industri

Danske Fjernvarmeværkers Forening

Danmarks Naturfredningsforening

Dansk Standard

Datatilsynet

De Danske Landboforeninger

Denerco Oil A/S

Det Norske Veritas, DNV

DONG A/S

DONG Efterforskning og Produktion A/S

ELFOR

Elsam A/S

Elsparefonden

Energi E2 A/S

Elkraft System

Eltra

Energiklagenævnet

Energitilsynet

Forbrugerrådet

Foreningen af bioteknologiske industrier i Danmark, FBID

Forening af Danske Kraftvarmeværker

Foreningen for Slutforbrugere af Energi

Foreningen af Rådgivende Ingeniører

Fællessekretariatet for HNG og Midt-Nord I/S

Greenpeace Danmark

Håndværksrådet

Indukraft

Kalk- og Teglværksforeningen

Landbrugsrådet

Landsorganisationen i Danmark, LO

Lloyd

Miljøklagenævnet

Mærsk Olie og Gas AS

Naturgas Fyn

NSOC-D North Sea Operators Committee – Denmark
 Oliebranchens Fællesrepræsentation
 Organisationen for Vedvarende Energi
 Reno-Sam
 Verdensnaturfonden, WWF
 Amtsrådsforeningen
 Kommunernes Landsforening
 Københavns Kommune
 Frederiksberg Kommune
 Hovedstadens Udviklingsråd (HUR)
 Erhvervs- og selskabsstyrelsen
 Finansministeriet
 Finansrådet
 Justitsministeriet
 Landbrugsministeriet
 Miljøministeriet
 Konkurrencestyrelsen
 Realkreditrådet.
 Skatteministeriet
 Udenrigsministeriet
 8. Vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Nej	Nej
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ja	Nej
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Ja
Miljømæssige konsekvenser	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	Loven gennemfører direktiv xxx (nr. foreligger endnu ikke)	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Formålsbestemmelsen foreslås justeret i lyset af, at ændringsdirektivet giver mulighed for gennemførelse af projekter, der reducerer andre drivhusgasser end CO₂. Endvidere afspejler den ændrede formulering, at der udover omsættelige kvoter fremover vil være mulighed for at anvende omsættelige kreditter som led i kvoteordningen.

Til nr. 2

Bestemmelsen indeholder ikke ændringer af de allerede eksisterende definitioner, men tilføjer en række nye definitioner af begreber, som anvendes enten i lovtæksten eller i lovforslagets bemærkninger. Definitionerne giver anledning til følgende bemærkninger:

Til nr. 2: *CDM-land*. Et CDM-land er et land, der kan være værtsland for et CDM-projekt. Det forudsættes, at landet har ratificeret i Kyoto-protokollen, og at landet ikke optræder på den liste over lande med kvantitative drivhusgas-reduktionsmål, som er anført i protokollens bilag B. Der vil typisk være tale om et udviklingsland.

Til nr. 3: *En CDM-kredit*. En CDM-kredit er et tilgodehavende på et antal CO₂-ækvivalenter, udstedt i medfør af

Kyoto-protokollens artikel 12 og beslutninger vedtaget i henhold til FN's klimakonvention eller Kyoto-protokollen. Kreditten skal i medfør heraf godkendes af FN-organet "Executive Board". CDM-kreditten har tilknytning til et projekt i et CDM-land, og antallet af CO₂-ækvivalenter, som kreditten repræsenterer, svarer til en besparelse i drivhusgas-udledningen i forhold til et reference-scenario. En CDM-kredit benævnes også en CER (Certified Emission Reduction). CDM-kreditter kan genereres fra år 2000.

Til nr. 4: *CO₂-ækvivalenter*. De 6 drivhusgasser har ikke samme effekt på den globale opvarmning pr. ton drivhusgas. Man opererer derfor med en omregning til CO₂-ækvivalenter, som angiver det den relative styrke (Global Warming Potential) af de forskellige drivhusgasser, omregnet til CO₂.

Ækvivalenterne er: CO₂: 1, CH₄ (metan): 21, N₂O (lattergas): 310, HFC (hydrofluorcarboner): 140-11.700, PFC (perfluor-carboner): 6500-9200 og SF₆ (svovl hexafluorid): 23.900.

Til nr. 16: *JI-land*. Et JI-land er et land, der kan være værtsland for et JI-projekt. Det forudsættes, at landet har ratificeret i Kyoto-protokollen, og at landet optræder på den liste over lande med kvantitative drivhusgas-reduktionsmål, som er anført i protokollens bilag B.

Til nr. 17: *JI-kredit*. En JI-kredit er et tilgodehavende på et antal CO₂-ækvivalenter, udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6 og beslutninger vedtaget i henhold til FN's klimakonvention eller Kyoto-protokollen. Den præcise procedure for udstedelsen af JI-kreditter er ikke fastlagt, men FN vil nedsætte en såkaldt "Supervisory Committee" til at varetage denne opgave. JI-kreditten har tilknytning til et projekt i et JI-land, og antallet af CO₂-ækvivalenter, som kreditten repræsenterer, svarer til en besparelse i drivhusgas-udledningen i forhold til et reference-scenario. En JI-kredit kaldes også en ERU (Emission Reduction Unit).

Til nr. 19: *Kyoto-protokollen*. Kyoto-protokollen blev vedtaget den 11. december 1997, og er ratificeret af Danmark og af EU. Protokollen fastsætter kvantitative mål for de deltagende landes udledning af drivhusgasser i perioden 2008-12. Protokollen indeholder desuden regler for fleksible mekanismer, herunder CDM-kreditter og JI-kreditter. Ved efterfølgende partskonferencer er protokollen blevet uddybende fortolket. Et væsentligt fortolkningsbidrag er Marrakech-beslutningerne vedtaget på COP.7 fra den 21. oktober 2001 til den 10. november 2001.

Til nr. 27: *Værtsland*. Et CDM- eller JI-projekt kræver to parter: Et værtsland og et investorland. Værtslandet er det land, hvor projektet fysisk gennemføres. Investorlandet er det land, der tilvejebringer (en del af) investeringen i projektet, og / eller hjemtager (en del af) CDM- eller JI-kreditterne. Investor kan enten være en stat eller en af staten godkendt fysisk eller juridisk person.

Til nr. 3

Med forslaget får økonomi- og erhvervsministeren hjemmel til at sikre en hensigtsmæssig afgrænsning af begrebet produktionsenhed.

I forbindelse med udstedelse af tilladelser til udledning efter lovens § 10, har det vist sig, at den gældende formulering af § 3, stk. 3, har givet anledning til fortolkningstvivl. Bestemmelsen foreslås derfor nu opdelt i tre selvstændige stykker.

Den foreslåede stk. 3 vedrører situationen, hvor anlæg drives af personer, som er driftsledere i lovens forstand. Efter bestemmelsen kan økonomi- og erhvervsministeren beslutte, at anlæg, herunder kulbrinte-indvindingsanlæg og kraftværker, der har en tæt driftsmæssig eller fysisk sammenhæng, men som drives af flere driftsledere på samme lokalitet i et samarbejde, skal anses for at udgøre én produktionsenhed. Anlæggene kan hermed blive betragtet som en produktionsenhed, selvom de har flere driftsledere. Det er en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at de pågældende anlæg drives af driftsledere i et samarbejde. Bestemmelsen vil eksempelvis være aktuel, såfremt et kraftværk med flere blokke på samme kraftværksplads drives af flere driftsledere.

Bestemmelsen i stk. 4 vedrører den situation, hvor anlæg drives af flere juridiske personer, som ikke - eller ikke alle - er omfattet af lovens driftslederbegreb. Efter bestemmelsen kan økonomi- og erhvervsministeren beslutte, at anlæg, der har en tæt driftsmæssig eller fysisk sammenhæng, men som drives af flere fysiske eller juridiske personer på samme lokalitet i et samarbejde, skal anses for at udgøre en produktionsenhed. Forudsætningen for anvendelse af bestemmelsen er således, at

anlæggene tilsammen har en kapacitet, der gør, at de tilsammen udgør en produktionsenhed omfattet af loven. Bestemmelsen kan eksempelvis være aktuel, hvor enheder, drevet af flere i et samarbejde, hver for sig er under lovens kapacitetsgrænse, men tilsammen overskrider denne. Bestemmelsen hindrer således, at produktionsenheder holdes ude fra lovens anvendelsesområde ved selskabsmæssige eller lignende organisatoriske tiltag. Det er en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at de pågældende anlæg drives i et samarbejde på samme lokalitet, således at der også reelt er tale om én produktionsenhed.

Efter bestemmelsen i stk. 5, kan ministeren beslutte, at en produktionsenhed fortsat skal være omfattet af loven, selvom den pågældende produktionsenhed gennem fysiske eller organisatoriske tiltag bringes ned under lovens kapacitetsgrænse i §§ 5-8. Det er en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at produktionsenheden inden sådanne tiltag var omfattet af loven.

Hvis opdelingen eller overdragelsen sker som led i en naturlig drift eller virksomhedsoverdragelse, vil ministeren ikke træffe beslutning efter de foreslåede bestemmelser. I andre tilfælde vil ministeren kunne anvende bestemmelsen. Dette vil f. eks. kunne ske, hvis formålet er at holde eller bringe produktionsenheden under kapacitetsgrænserne, eksempelvis ved udsædvanlige kapacitetsbegrænsninger, overdragelser, der har proformalignende karakter mellem indbyrdes forbundne selskaber, familiemedlemmer m.m.

De foreslåede ændringer i det nye stk. 6, er alene nødvendige konsekvensændringer i det gældende stk. 4.

Til nr. 4

I forbindelse med behandling af ansøgninger om udledningstilladelse efter lovens § 10, er det blevet klarlagt, at en række biobrændselsanlæg har behov for at kunne anvende fossilt brændsel i forbindelse med opstart af anlægget. Som loven i dag er formuleret, vil sådanne biobrændselsfyrede produktionsenheder på over 20 MW være omfattet af lovens krav om overvågningsplan, verifikation, indrapportering af CO₂-udledning og den heraf følgende gebyrbetaling til myndighederne.

En sådan retstilstand er ikke rimelig, og har ikke været tilsigtet. Men ændringsforslaget indføres mulighed for, at ministeren kan beslutte, at der ses bort fra den fossile brændselsanvendelse, såfremt denne er under 1 pct. af det samlede forbrug. For at sikre en enkel og administrerbar regel, er det i bestemmelsen ikke et krav, at brændslet skal være anvendt til opstart af anlægget, idet det alene er et krav, at der anvendes under 1 pct. fossilt brændsel. Ministeren vil ved sin beslutning om at anvende hjemmelen kunne tage hensyn til, om en undtagelse er velbegrundet, herunder give afslag såfremt den anvendte mængde fossilt brændsel pga. af produktionsenhedens størrelse er meget stor.

Ministeren kan som vilkår i en sådan tilladelse stille krav til den dokumentation for det fossile forbrug, som produktionsenheden skal indrapportere.

For at undgå, at de af bestemmelsen omfattede virksomheder skal foretage overvågning, verifikation, gebyrbetaling m.m. for en del af 2005, sikres det med 2. punktum, at afgørelse efter bestemmelsen kan få virkning for hele 2005, selvom lovændringen ikke skulle være trådt i kraft på dette tidspunkt.

Til nr. 5

Europa-Kommissionen har efter lovens vedtagelse udstedt en registerforordning, som i artikel 39 og Annex VI fastlægger kravene til identifikation. Da forordningen er umiddelbart gældende i Danmark, vil der ikke blive behov for at udstede en dansk bekendtgørelse herom, og i konsekvens heraf foreslås hjemmelen hertil ophævet.

Til nr. 6

Ændringen er en konsekvens af, at § 19 tilføjes et nyt stk. 8, der har betydning for kvotetildelingen.

Til nr. 7

Ændringen skyldes, at det ikke i den gældende kvotelov er præciseret, at det kun er ny installeret fossil varmekapacitet, der berettiger til ekstra kvotetildeling.

Til nr. 8

Baggrunden for ændringen er at fastlægge begrebet ”større udvidelse” på en mere hensigtsmæssig og logisk måde. Forslaget betyder endvidere, at industrivirksomheder får bedre mulighed for at få tildelt ekstrakvoter ved udvidelse af produktionsapparatet.

Forslaget har især betydning for produktionsenheder med aktiviteter, der er omfattet af bilaget om tung proces i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Bilaget omfatter 35 aktiviteter. Det foreslås, at begrebet ”større udvidelse” i

forbindelse med produktionsenheder med tunge processer alene relateres til en udvidelse af den før udvidelsen installerede produktionskapacitet. Da nye produktionsenheder med tunge processer efter lovens bilag 2 får tildelt kvoter pr. produktionskapacitet vil forslaget betyde, at der vil være sammenhæng mellem fastlæggelse af begrebet ”større udvidelse”, kvotetildeling og produktionskapacitet.

Efter den gældende kvotelov skal produktionsenheder med tunge processer for at være berettiget til kvoter efter § 19, udover at udvide deres produktionskapacitet, i de fleste tilfælde også udvide deres el- og varmekapacitet med mindst 10 MW indfyret effekt eller forøge den indfyrede kapacitet med mindst 20 pct. i forbindelse med etablering af kraft-varme-produktion.

Eksempelvis skal en virksomhed, der ønsker at udvide sin produktionskapacitet til fremstilling af rør- og roesukker, som er en tung proces, både udvide sit produktionsapparat til fremstilling af sukker og udvide virksomhedens el- og varmekapacitet med mindst 10 MW indfyret effekt for at være berettiget til at få kvoter efter § 19. Efter forslaget er det alene et krav for at kunne få kvoter, at der sker en udvidelse på mere end 10 pct. af den før udvidelsen installerede produktionskapacitet.

Forslaget berører ikke kvotetildelingen til nye energiproducerende produktionsenheder indenfor offshore eller for de el- og varmeproducerende produktionsenheder i øvrigt.

Til nr. 9

Den gældende bestemmelse i kvotelovens § 19 kan i enkelte tilfælde føre til, at nye produktionsenheder utilsigtet får tildelt kvoter efter § 19. Eksempelvis skal en produktionsenhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 2 og 3 og §§ 6-8 have tildelt kvoter efter § 19, selvom den ikke bruger et fossilt brændsel og derfor ikke skal annullere kvoter efter § 26 fra udledningen af dette energiforbrug.

Det foreslås derfor, at kvotetildelingen efter § 19, stk. 3-7 gøres betinget af, at produktionsenheden anvender et brændsel, hvis udledning driftslederen er ansvarlig for at anvise kvoter til annullering for efter § 26. Eksempelvis kan dette brændsel være kul, olie, naturgas eller andre brændsler, der indeholder CO₂.

Hvis produktionsenheden anvender energi, hvor driftslederen ikke skal returnere kvoter efter § 26, får driftslederen ingen kvoter. Dette kunne eksempelvis være el, biomasse eller fjernvarme.

Hvis produktionsenheden både anvender fossilt brændsel og energi, hvor driftslederen ikke skal annullere kvoter efter § 26 fra udledningen, skal der ske en forholdsmæssig reduktion af kvotetildelingen efter § 19 ud fra produktionsenhedens forventede energiforbrug efter udvidelsen.

Hvis virksomheden efter udvidelsen forventes at anvende 70 pct. fjernvarme og 30 pct. olie, bliver kvoten tildelt efter § 19 reduceret forholdsmæssigt med 70 pct.

Til nr. 10

Ændringsdirektivet bygger på den forudsætning, at de kompetente myndigheder i såvel værtslandet som investorlandet godkender iværksættelsen af et projekt inden dettes igangsættelse. Godkendelsen efter den foreslåede § 21 a, stk. 2 og 3, er et krav for såvel projekter, hvor kreditten påtænkes anvendt i Danmark som for øvrige CDM- og JI-projekter med dansk deltagelse.

Projektet kan udføres af såvel enkeltpersoner, som private eller offentlige virksomheder eller offentlige myndigheder.

De præcise regler om godkendelsen vil blive fastlagt i en bekendtgørelse, som miljøministeren vil udstede med hjemmel i den foreslåede stk. 9. Baggrunden for denne fremgangsmåde er den, at det er væsentligt, at godkendelseskravene inden for EU-landene i videst muligt omfang tilrettelægges på samme måde, og at kravene vurderes i forhold til de krav, som vil blive stillet af FN-systemet. Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke tilstrækkeligt sikre oplysninger herom, og det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt at fastlægge godkendelseskravene i selve lovteksten.

Godkendelsesproceduren forventes imidlertid tilrettelagt således, at kravene afpasses den rolle, som den pågældende projektdeltager har i projektet. Er der tale om, at den danske part er ansvarlig for gennemførelsen af projektet, vil godkendelsesproceduren skulle være mere omfattende, end hvis der er tale om, at den danske part har en mindre væsentlig rolle. Kun hvor danske parter er projektansvarlige, vil der være behov for at godkende selve projektet. Der kan imidlertid vise sig behov for at godkende danske virksomheders deltagelse i projekter, hvor deltagelsen er væsentlig, men hvor det formelle projektansvar ligger hos en anden virksomhed. Mindre underleverancer vil dog ikke skulle godkendes efter

bestemmelsen.

Godkendelsen er samtidig en erklæring fra den kompetente nationale myndighed om, at Danmark er indforstået med deltagelsen i projektet, og at deltagelsen er frivillig. En sådan erklæring eller attestations for de deltagende parter vil formentligt blive stillet som et krav fra FN-systemet.

Efter lovforslaget er den danske miljøministers godkendelse ikke nødvendig, såfremt der foreligger godkendelse fra den kompetente myndighed i et andet EU-land, som ikke er værtsland for projektet. Da kvotereguleringen bygger på et EU-direktiv, bør godkendelse fra et andet medlemsland sidestilles med dansk godkendelse, med mindre det drejer sig om projekter, der udføres i Danmark, jf. stk. 3.

Udførelse af JI- projekter i Danmark kræver altid godkendelse fra miljøministeren, jf. stk. 3. For projekter til generering af JI-kreditter, indebærer værtslandets godkendelse af projektet samtidigt en accept af, at der sker en tilsvarende reduktion i den mængde drivhusgasser, som værtslandet kan udlede uden at komme i konflikt med landets forpligtelser efter Kyoto-protokollen. Det er derfor nødvendigt, at miljøministeren ved behandling af ansøgninger om sådanne projekter i Danmark tager stilling til, om en sådan reduktion vil være i overensstemmelse med den til enhver tid værende nationale klimastrategi. Efter lovforslaget har ministeren derfor mulighed for at afslå udførelse af JI-projekter i Danmark, hvis det skønnes mere hensigtsmæssigt at undgå en sådan nedskrivning af den mængde drivhusgasser, som Danmark kan udlede.

Det er i ændringsdirektivet og Kyoto-protokollen forudsat, at JI-projekter kun kan udføres ved et samarbejde mellem mindst 2 lande, heraf navnet »Joint Implementation«. Det er derfor ikke muligt for danske virksomheder eller myndigheder at udføre projekter i Danmark. JI-projekter kan derfor kun udføres i Danmark, såfremt de udføres af en fysisk eller juridisk person, som er hjemmehørende i et andet land, og projektet og den projektudførende er forhåndsgodkendt af såvel Danmark som af investerlandet, jf. stk. 5.

Bestemmelsen i stk. 6 fastslår, at der ikke kan opnås tilladelse til JI-projekter, som begrænser drivhusgasudledninger på produktionsenheder i Danmark, som er omfattet af lov om CO₂- kvoter. Denne begrænsning implementerer ændringsdirektivets art. 11b, stk. 2-4. Baggrunden for denne bestemmelse er, at der ikke bør kunne genereres kreditter på produktionsenheder, der har modtaget gratis kvoter til dækning af CO₂-udledning. Det ville indebære, at reduktionen blev medregnet 2 gange.

Tilladelsen til udførelse af projekter i andre lande forudsættes normalt givet, med mindre sagsbehandlingen af projektet viser, at projektet er i strid med dansk lovgivning, herunder bindende EU-regler eller i strid med internationale forpligtelser. Der vil, udover denne legalitetskontrol, normalt ikke være behov for en yderligere vurdering af projektet, især ikke hvis værtslandets accept af projektet foreligger, jf. dog nedenfor om store vandkraftværker. Med hensyn til den projektudførendes kvalifikationer vil der kunne blive tale om at afvise at godkende denne, såfremt der er en klar risiko for, at denne ikke har teknisk eller finansiel kapacitet til at gennemføre projektet. I en sådan situation vil det være velbegyndt at beskytte værtslandet, som normalt ikke vil have samme mulighed for at bedømme den projektudførendes kvalifikationer.

Med hensyn til vandkraftværker over 20 MW forudsætter ændringsdirektivet, at sådanne projekter ikke godkendes, såfremt dette vil være i strid med anerkendte miljømæssige vurderinger for bæredygtig udvikling. I ændringsdirektivet henvises her til rapporten »Dams and Development. A framework for Decision-Making«, World Commission on Dams, november 2000. Da senere rapporter kan erstatte denne, er der i lovteksten anvendt en mere generel formulering end en direkte henvisning til den nævnte rapport.

Det foreslåede stk. 9 indeholder en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler for tilladelsesordningen. En sådan bekendtgørelse forventes udstedt, når der i de relevante FN-organer og i kredsen af EU-medlemslande er truffet beslutning om, hvordan godkendelserne af klimaprojekter mere præcist skal udformes. En sådan afklaring forventes ikke at være på plads indenfor den tidsfrist på 1 år, som er fastsat til implementering af ændringsdirektivet.

Der kan være grund til at præcisere, at tilladelsen alene giver adgang til at igangsætte og gennemføre projektet. Der er således ikke hermed taget bindende stilling til, at kreditter fra projektet kan anvendes i kvoteordningen i Danmark, eller givet garantier for, at den projektudførende kan udføre projektet. Danmark påtager sig ved godkendelsen ingen forpligtelser i forhold til projektet. Hvis projektet godkendes af FN som et projekt, der har genereret CDM- eller JI-kreditter, vil der dog

som udgangspunkt normalt ikke være hindringer for anvendelsen, jf. forslaget § 26 a. med tilhørende bemærkninger.
Til nr. 11

Ændringsforslaget præciserer, at der er adgang til at indsætte kreditter i det danske kvoteregister. Herudover indeholder ændringsforslaget konsekvensrettelser som følge af, at registret nu også skal kunne håndtere disse kreditter.

Efter den gældende § 24, stk. 3, udsteder miljøministeren regler om bl.a. de oplysninger, som skal indeholdes i registret, om den nærmere indretning af dette, om registrets opgaver og udførelsen heraf, herunder om samarbejdet med andre registre om driften af registret. Efter udstedelsen af Europa- Kommissionens registerforordning, vil behovet for en bekendtgørelse om de nævnte emner delvis blive overflødiggjort. Det foreslås derfor at ændre hjemmelen således, at en bekendtgørelse ikke forventes udstedt, men ministeren får mulighed for at udstede regler, idet omfang, der viser sig behov herfor.

For så vidt angår gebyr for registrets kontohavere, er der tale om en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse herom, og der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse. I tilknytning til gebyrbestemmelsen i stk. 4, fastsættes regler om adgang for miljøministeren til at opkræve gebyr ved meddelelse af tilladelse til CDM- og JI-projekter og til anvendelse af kreditter for sådanne projekter. Med hensyn til de skønnede omkostninger hertil, henvises til afsnit 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Ændringerne i § 25 er alene sproglige konsekvensrettelser, som er en følge af, at registret nu også skal kunne håndtere kreditter.

Til nr. 13-15

Der er tale om henvisninger til adgangen til - udover kvoter - at kunne anvende kreditter ved opfyldelse af lovens forpligtelser.

Derudover foreslås en mindre sproglig ændring fra »stk. 1 og 2« til »stk. 1 eller 2«, da der ikke er tale om, at der er betingelser fra begge bestemmelser, som skal være opfyldt.

Til nr. 16

Bestemmelsen fastslår princippet om, at kreditter som udgangspunkt kan anvendes til dækning af virksomhedens udledninger på lige fod med kvoter. Anvendelsen kan dog først ske efter godkendelse fra miljøministeren. Godkendelsen vil imidlertid blive givet, med mindre anvendelsen strider mod lovgivningen eller internationale forpligtelser, jf. stk. 2. Kreditterne skal ikke veksles til kvoter, men kan, med de i bestemmelsen nævnte begrænsninger, anvendes i stedet for kvoter.

Den væsentligste begrænsning for anvendelse af kreditter vil være det loft for kreditanvendelse, som vil blive fastsat ved lov med virkning fra år 2008. Loftet fastsættes efter ændringsdirektivet af de enkelte medlemsstater. I Danmark vil loftet blive fastsat ved lov i forbindelse med fastlæggelse af kvotetildelingen for 2008-2012.

Bestemmelserne om at kreditter fra nukleare anlæg, arealanvendelser og skovbrug ikke kan anvendes, jf. stk. 4, er krav i ændringsdirektivet.

Anvendelsen af kreditterne forudsætter, at alle rettigheder over disse overdrages til miljøministeren, jf. stk. 5. Det er således en forudsætning, at kreditter ikke er pantsat eller på anden måde behæftet med rådighedsbegrænsninger. Bestemmelsen skal endvidere sikre, at kreditter ikke både kan anvendes og videresælges.

Det foreslåede stk. 7 indeholder en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler for godkendelsesordningen. Der vil efter bestemmelsen kunne fastsættes regler om godkendelsens omfang og karakter. En sådan bekendtgørelse vil kunne blive relevant, når der i kredsen af EU-medlemslande er enighed om, hvordan godkendelserne af klimakreditter skal udformes og administreres. Bekendtgørelsen vil tage højde for, at CO₂-kvoter og - kreditter frit vil kunne omsættes på et fælles EU-marked, og at det er vigtigt, at de nationale godkendelsesordninger ikke skævvrider dette marked til ugunst for virksomhederne.

Til nr. 17

Ændringer i § 30 er en konsekvens af Europa-Kommissionens registerforordning, som foreskriver, at den verificerede udledning skal indrapporteres direkte til registret. Økonomi- og erhvervsministeren skal gennemgå indberetningerne og meddele registret eventuelle korrektioner og rettelser til de indrapporterede data. Da indrapporteringer forudsættes at ske elektronisk, vil denne ændring ikke påføre virksomhederne øgede administrative byrder i nævneværdigt omfang.

Til nr. 18 og 19

Ændringsforslagene er en konsekvens af muligheden for - udover kvoter - at kunne anvende kreditter i kvotesystemet. Derudover foretages – som i § 26 - en mindre sproglig ændring, fra ”stk. 1 og 2” til ”stk. 1 eller 2.”

Til nr. 20

Bestemmelsen i § 32, stk. 3, fastlægger, at økonomi- og erhvervsministeren kan indhente oplysninger fra andre myndigheder, herunder i elektronisk form.

Det følger af kvotelovens §§ 11 og 12, at ministeren kan afslå at give tilladelse eller tilbagekalde en tilladelse, såfremt en driftsleder har forfalden gæld til det offentlige, herunder afgiftsbetaling efter lovens § 31, på mere end 100.000 kr. Til brug for administrationen i medfør af disse bestemmelser kan ministeren indhente oplysninger i elektronisk form bl.a. hos Told- og Skattestyrelsen.

Til nr. 21

Efter bestemmelserne i § 31 stk. 7 og 8, kan ubetalte afgiftsbeløb efter § 31, stk. 1, renter efter § 31, stk. 3 og gebyrer efter § 31, stk. 4 inddrives ved udpantning og ved lønindeholdelse i henhold til reglerne for personlige skatter i kildeskatteloven. Inddrivelsen sker efter § 31, stk. 8 gennem de statslige told- og skattemyndigheder.

Det foreslås, at produktionsenhedernes betaling for udgifter knyttet til lovens ydelser efter § 33 stk. 1 og 2 kan inddrives på samme måde.

Til nr. 22

Ændringen af bestemmelsen er en konsekvens af forslaget om indførelse af § 21 a og indebærer, at afgørelse truffet efter § 21 a af miljøministeren, som øvrige afgørelser truffet af denne, kan indbringes for Miljøklagenævnet.

Til nr. 23

Det fremgår af ændringsdirektivets artikel 17, hvilke oplysninger der skal være tilgængelige for offentligheden. Efter bestemmelsen, skal Danmark offentliggøre oplysninger om projektaktiviteter, som miljøministeren har godkendt, at myndigheder eller private deltager i, jf. § 21 a. Den foreslåede § 38 a er en implementering af bestemmelsen herom i ændringsdirektivets art. 17.

Til § 2

Det foreslås, at lovændringen træder i kraft den 1. maj 2005.

Bestemmelsen i stk. 2 indebærer, at der ikke skal ske justeringer i den kvotetildeling, som er foretaget på baggrund af driftsledernes ansøgninger, modtaget af økonomi- og erhvervsministeren inden lovforslagets fremsættelse. Sådanne henvendelser og ansøgninger behandles efter de hidtil gældende regler. Efter den foreslåede bestemmelse til § 4, stk. 2, om muligheden for en bagatelgrænse, har økonomi- og erhvervsministeren dog mulighed for at bestemme, at beslutning herom skal have virkning fra den 1. januar 2005.

BILAG 1.

Lovforslaget sammenholdt med gældende love
Gældende formulering

Lovforslaget

Lov om CO₂-kvoter

§ 1. Loven har til formål at fremme en reduktion af udledningen af drivhusgassen CO₂ på en omkostningseffektiv måde gennem et system med omsættelige kvoter.

§ 2. I denne lov forstås ved følgende:

- 1) *Biomasse*: Brændsler, som efter bilag 1 har en CO₂-udledningsfaktor på nul, samt tilsvarende brændsler af biologisk oprindelse, lossepladsgas, slam og lignende.
- 2) *Driftsleder*: Den juridiske eller fysiske person, der ejer en produktionsenhed eller driver produktionsenheden for egen regning.
- 3) *Drivhusgasser*: Kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), lattergas (N₂O), hydrofluorcarboner (HFC), perfluorcarboner (PFC) og svovlhexafluorid (SF₆).
- 4) *Emissionsfaktor*: Udledning af CO₂ pr.

Forslag til lov om ændring af lov om CO₂-kvoter

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Loven har til formål at fremme en reduktion af udledningen af drivhusgassen CO₂ og andre drivhusgasser på en omkostningseffektiv måde gennem et system med omsættelige kvoter og kreditter.«

2. § 2 affattes således:

»§ 2. I denne lov forstås ved følgende:

- 1) *Biomasse*: Brændsler, som efter bilag 1 har en CO₂-udledningsfaktor på nul, samt tilsvarende brændsler af biologisk oprindelse, lossepladsgas, slam og lignende.
- 2) *CDM-land*: Et land, som har ratificeret Kyoto-protokollen, og som ikke er nævnt i bilag B til protokollen og dermed efter denne ikke har kvantitative reduktionsforpligtelser.
- 3) *CDM-kredit*: En CDM-kredit er et tilgodehavende på et antal CO₂-ækvivalenter, som er udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 12 og beslutninger vedtaget i henhold til FN's klimakonvention eller Kyoto-protokollen. Betejnes i ændringsdirektivet som CER